

[Finansministeren.]

hvorvidt det nu ogsaa var rigtigt at optage et saa kortfristet Laan som paa tre Aar — vil jeg gerne sige, at i al Almindelighed er der naturligvis et Risikomoment forbundet med korte Laan, men man paatager sig jo i Virkeligheden ogsaa med lange Laan en Risiko, og ser vi ganske specielt paa den Skæbne, dette Laan, som er en Udløber af tidligere Laan, har haft, saa er det ikke saa helt afskrækkende. Det Laan, der blev optaget i 1932, var en Fornyelse af et Laan, der var optaget i 1927. Laanet fra 1927 blev forrentet med 5 pCt. Altsaa Gangen i dette Laan har været den, at man først har haft et 5-aarigt Laan til 5 pCt., derefter et 5-aarigt Laan til 4½ pCt. og nu et 3-aarigt Laan til 4 pCt., og Overtagelseskursen i 1927 var ringere, end den var i 1932. Naar Laanet denne Gang er optaget som 3-aarigt og ikke som 5-aarigt, er det, som jeg har gjort opmærksomt paa, ganske simpelt, fordi der var Mulighed for at opnaa et forholdsvis væsentlig bedre Tilbud, naar man begrænsede Laanet til de 3 Aar, og det er naturligvis til syvende og sidst det, der bør være afgørende, i hvert Fald bør det efter min Mening være afgørende, naar Valget staar mellem 3 Aar og 5 Aar — naturligvis er det noget andet, hvis der er Tale om et virkelig langfristet Laan.

Det er jo rigtigt, at jo tiere Laanet fornyes, des større er Omkostningerne, og naturligvis bør dette ogsaa tages i Betragtning. At selve Laaneomsætningen i sig selv er en god Forretning for Bankerne, er rigtigt nok, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at ogsaa i den Henseende har der gennem Tiden fundet en Begrænsning af Fordelene Sted. Da Laanet blev omsat i 1927 som 5-aarigt Laan, var Forskellen mellem Overtagelseskurs og Emissionskurs en hel Procent; da Laanet blev omsat i 1932, ogsaa som 5-aarigt, gik Forskellen ned til ¾ pCt., og denne Gang er Forskellen — ganske vist for et 3-aarigt Laan — reduceret til ½ pCt. Finansministeriet har til Stadighed i høj Grad haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

At Pengeforholdene herhjemme ikke er de samme som i Sverige, ved vi alle har sin naturlige Forklaring deri, at Sveriges hele økonomiske Stilling indadtil og udadtil er en ganske anden end vor, og der er ikke nogen Mulighed for at vurdere Kurser ved en Sammenligning mellem Emissioner i de to Lande, dertil er Vilkaarene, hvorunder de to Lande arbejder, alt for forskellige.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup spurgte om, hvilke Overvejelser der har været i Finansministeriet vedrørende Spørgsmaalet om et langt Laan, og endvidere fremdrog han Spørgsmaalet om, hvorvidt man havde beskæftiget sig med Konvertering af de højt forrentede udenlandske Laan. Jeg vil tro, at hvad der er at sige om disse Spørgsmaal, egner sig bedst til at fremsættes over for et Udvalg — der er jo fremsat Ønsker om Udvalgsbehandling, og jeg skal gerne der fremkomme med Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Hartel henledte Opmærksomheden paa, at man andre Steder ordnede visse Laan gennem Boggældsforordning. Jeg er ikke personlig kendt med dette Forhold, men jeg skal paa den Anledning, der er givet, undersøge, hvilke Muligheder der er i saa Henseende.

Med disse Bemærkninger takker jeg endnu en Gang for velvillig Modtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister vilde have givet en Begrundelse for den Ændring, der er sket i Socialdemokratiets Politik med Hensyn til Stillingen over for Statslaan. Jeg gaar ud fra, at naar en saadan Forklaring ikke blev givet, er det, fordi det ikke er nemt at give en fornuftig Forklaring paa denne Ændring — det maa vel alene ligge i, at det var, for Socialdemokratiet blev højkapitalistisk.

Den højtærede Finansminister takkede mig, fordi jeg havde talt om det foreliggende Lovforslag. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Finansminister finder paa, at der kan være en særlig Grund dertil, for jeg taler altid om det foreliggende Lovforslag, selv om vi fra vor Side ikke ønsker at debattere med Skyklapper paa, men at tage Hensyn til alle de Forhold, som det kan være nødvendigt at tage Hensyn til.

Den højtærede Minister forstod ikke vor Stilling til det Lovforslag, der foreligger, og det kan da være nødvendigt at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Retsforbundet har forelagt et Lovforslag gaaende ud paa en Formueafgift til Betaling af Statsgælden. Vi staar her paa et godt Standpunkt, et Standpunkt, som Finansministeren desværre ikke længere hylder, men som jeg haaber han engang vil være med til igen.

Hermed sluttede Forhandlingen.